

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 100

ΑΘΗΝΑΙ Τ. 131

ΣΕΙΡΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ «150 ΕΤΗΡΙΑ ΔΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ ΛΟΡΔΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ»

ΚΛΑΣΕΙΣ — ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ — ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

1. Δραχμαὶ 2,50 — τεμάχια 4.400.000
«Ὁ Λόρδος Βύρων με στολὴν Σουλιώτου».
(ἐκ πίνακος τῆς ἐνταῦθα Βρεταννικῆς Πρεσβείας).
2. Δραχμαὶ 4,50 — τεμάχια 600.000
«Ἡ Ὁρκωμοσία τοῦ Λόρδου Βύρωνος εἰς τὸν τάφον
τοῦ Μάρκου Μπότσαρη».
(ἐκ παλαιᾶς λιθογραφίας τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱστορικοῦ Μουσείου).

ΛΟΙΠΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΣΧΕΔΙΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ: ὑπὸ τῶν Καλλιτεχνῶν Παναγιώτου Γράββαλου καὶ Βασιλικῆς Κωνσταντινέα.

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ: 31 × 43,5 χιλιοστά, εἰς φύλλα τῶν 50 τεμαχίων.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ: Πολυχρωμία Offset.

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ: Γραφικαὶ Τέχναι «Ἀσπιώτη - Ἔλκα» Α.Ε. Ἀθήναι.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ: \$ 1 = 29,85 δραχμαί.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Τὰ γραμματόσημα θὰ τεθοῦν εἰς τὴν κυκλοφορίαν τὴν 4ην Ἀπριλίου 1974 καὶ θὰ πωλοῦνται μέχρι καὶ τῆς 3ης Ἀπριλίου 1975, ἐκτὸς ἐὰν ἦθελον ἐξαντληθῆ ἑνωρίτερον.

ΦΑΚΕΛΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Θὰ ἐκδοθοῦν εἰκονογραφημένοι φακέλοι πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας, οἱ ὅποιοι θὰ διατεθοῦν ἀντὶ δραχμῶν 9 ἕκαστος, ἥτοι δύο δραχμάς ἐπὶ πλεον τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν ἐπ' αὐτοῦ γραμματοσήμων.

Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιούτων φακέλων δύνανται νὰ ἐνεργήσουν σχετικὴν προεγγραφὴν εἰς τὰ κατὰ τόπους Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα μέχρι καὶ τῆς 20ης Μαρτίου 1974.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν 10ην Μαΐου 1974 θὰ τεθῆ εἰς τὴν κυκλοφορίαν ἡ σειρὰ εἰδικῶν γραμματοσήμων "EUROPA - C.E.P.T. — 1974" ἐκ τριῶν κλάσεων δραχμῶν 3 - 4,50 καὶ 6,50.

Προεγγραφαὶ διὰ φακέλους πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας τῶν γραμματοσήμων τούτων, ἕκαστος τῶν ὁποίων θὰ διατίθεται ἀντὶ δραχμῶν 16, θὰ ἐνεργηθοῦν, ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, εἰς τὰ κατὰ τόπους Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα μέχρι καὶ τῆς 25ης Ἀπριλίου 1974.

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν φιλοτελιστῶν λειτουργεῖ ἡ Ὑπηρεσία συνδρομητῶν μονίμων παραγγελιῶν γραμμα-
τοσήμων καὶ φακέλων πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἐγγραφήν των ὡς συνδρομητῶν ὡς καὶ διὰ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν δύνανται
νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Ἐνσήμων - Φιλοτελισμοῦ, Ὁδὸς Αἰόλου, 100 Ἀθῆναι.

Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας διαμένοντες, δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται καὶ εἰς οἰονδήποτε Ταχυδρομικὸν Γρα-
φεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

ΕΚΑΤΟΝ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠ' ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΜΠΑΪΡΟΝ

Στις 19 'Απριλίου συμπληρώνονται έφέτος 150 χρόνια άπ' τόν θάνατο του Λόρδου Μπάϋρον. Τήν έπέτειο αυτή τιμά έορταστικά όλη ή Εύρώπη και ειδικότερα οί χώρες μέ τις όποιες είχεν ιδιαίτερα συνδεθί ό ποιητής. 'Η 'Ελλάδα και οί "Έλληνες άγωνιστές είχαν τόν θλιβερό προνόμιο νά συνδεθί μαζί τους και μέ τόν θάνατό του ό Μπάϋρον. Γι' αυτό και τó χρέος τους σ' αυτό τó προσκλητήριο τής έπετειού του είναι όλóτελα ξεχωριστό.

'Η μορφή του Λόρδου Μπάϋρον, πιό πολύ κι' άπ' τήν ποιητική τής παρουσία πού ήταν κυριαρχικά έντονη στό διεθνές ρομαντικό ρεύμα του καιρού του, προκαλούσε καθολικότερο ένδιαφέρον. κυρίως γιά τις φιλελεύθερες άντιλήψεις του.

"'Ηδη άπ' τó 1812 μέ τήν πρώτη είσοδό του στην πολιτική ό Λόρδος Μπάϋρον είχε έπισημάνει τούς στόχους τής πορείας του. Και ή μαχόμενη τότε πατρίδα του, άπό πολεμική μάλλον ανάγκη, ύπάκοη στις έπιταγές μιás δυναστευτικά συντηρητικής πολιτικής, στάθηκε σχεδόν έχθρική άπέναντί του, ώσπου στό τέλος ό ποιητής έκπατρίσθηκε στην ήπειρωτικήν Εύρώπη κατασταλάζοντας τελικά στην περιοχή τής φιλελεύθερης Τοσκάνης. 'Ολόγυρά του, ξαναμένη άπ' τήν καταπίεση του Status Quo τής 'Ιερής Συμμαχίας, συγκλονιζόταν τότε ή Εύρώπη προσπαθώντας, μάταια, πότε στό Πεδεμόντιο, πότε στην 'Ισπανία ν' άποτινάξει τά δεσμά της. Οί μαχητές της έτρεχαν άσταμάτητα άπό τó ένα στό άλλο σημείο του άγώνα, γιά νά διαπιστώσουν, όμως, τελικά, τήν άδυναμία τους άπέναντι στη σιδερένια πυγμή τών «έλέφ θεού νομίμων κυριάρχων» τής Εύρώπης.

'Εντελώς άπρόοπτα, σέ τούτη τήν κρίσιμη ώρα, ξεσπάθωσε τότε κι έδειξε τó παράστημά της ή «'Ελληνική συνέχεια». "Ένα κίνημα στην Εύρώπη, πού δέν έμοιαζε μέ τά άλλα. "Ένας λαός Χριστιανικός, ξεσηκονόταν, όχι κατά του «νομίμου κυριάρχου» του, αλλά κατά του άντίχριστου σφετεριστή τών νομίμων πολιτικών του δικαιωμάτων.

Σέ τούτο λοιπόν τó Κίνημα στράφηκε τότε ή προσοχή τών φιλελευθέρων τής Εύρώπης και τó γεγονός αυτό στην 'Αγγλία, τó έπισημοποίησε, τόν 'Ιούνιο 1822, ή αυτοκτονία του 'Υπουργού τών 'Εξωτερικών Castlereagh και ή διαδοχή του άπ' τόν George Canning. "Ένα χρονικό σημείο όριακό στην όλη πορεία τής Εύρώπης του 19 αιώνα.

Οί "Αγγλοι φιλελεύθεροι άπ' τή στιγμήν αυτή πήραν τήν πρωτοβουλία στό διεθνές κίνημα του φιλελευθερισμού και λίγους μήνες άργότερα (3 Μαρτίου 1823) ίδρυόταν

στό Λονδίνο τó Greek Committee, ή φιλελληνική όργάνωση, πού ή συμβολή τής στην άπελευθέρωση τής 'Ελλάδος και στη λύση του προβλήματος του Εύρωπαϊκού Status Quo ύπήρξε καιρία.

Αύτου, λοιπόν, του Greek Committee τά μέλη, ξέροντας καλά τις πολιτικές άντιλήψεις του αυτοεξόριστου στην Τοσκάνη Μπάϋρον, αλλά και σταθμίζοντας σωστά τόν ρόλο πού μπορούσε νά διαδραματίσει στη διεθνή δημόσια γνώμη τó όνομά του, μέ πρόταση του στενοφίλου του Hobhouse, πού μ' αυτόν είχε πρώτη φορά έπισκεφθί στα 1809-1811 τήν 'Ελλάδα, τόν εξέλεξαν μέλος του Κομιτάτου. 'Ο Μπάϋρον δέχτηκε τήν έκλογήν και, μέ γράμμα του τής 12 Μαΐου 1823 άπ' τή Γένοβα, ευχαρίστησε και ύποσχέθηκε ν' άνταποκριθί στην έμπιστοσύνη τους μέ όλες του τις δυνάμεις. Και στην ύπόσχεσή του αυτή, έμεινε πιστός, ως τήν στερνή του ώρα.

"Έτσι, στις 5 'Ιανουαρίου 1824 ν.ή. ό Λόρδος Μπάϋρον, ύστερα άπό πολλά άποβιβάστηκε τελικά στό Μεσολόγγι, όπου οί "Έλληνες τόν υποδέχτηκαν μέ άπερίγραπτον ένθουσιασμό, ξαναμένον άπ' τις έλπίδες μιás μακραίωνης δύστυχης έθνικής περιπέτειας. Και τά μάτια όλου του κόσμου στράφηκαν τότε όλα πρós αυτόν. Τó Μεσολόγγι προετοιμαζόταν έτσι γιά τήν άθάνατη λάμψη του.

'Ωστόσο, όλóτελα άδόκητα, ύστερα άπό τρεις μήνες και προτού νά άρχισι τó πολεμικό του έργον, ό ώραϊος νέος έλευθερωτής, πού ή μοϊρα στα κρύφια γυρίσματά της τόν είχε έτσι όδηγήσει στην κορυφή τής κρίσιμης ιστορικής στιγμής, πέθανε στον 'Ελληνικόν εκείνον χώρο πού, λίγα χρόνια έπειτα, έμελλε, μέ τó αίμα τών ήρώων του, νά καταξιωθί σύμβολο ιερό αίώνιο τής θυσίας γιά τήν 'Ελευθερία.

'Ο θάνατος του ποιητή, στό άνθος άκριβώς τής άκμής του και στην άρχή μόλις τής παγκόσμια άναμενόμενης άπελευθερωτικής του προσπάθειας, τόνωσε τήν πίστη όλου του κόσμου και ξανάνε τόν φανατισμό γιά τó ιδανικό τής λευτεριάς. Κι ό θρύλος μέ τήν πανέμπειρη δεξιοτεχνία του σμίλεψε τήν μορφή του ποιητή και τήν έστησε σύμβολο παγκόσμιο τής 'Ελευθερίας. Οί φιλελεύθεροι έπάνω στον νεκρό του έναπόθεσαν τιμητικά τήν σημαία τής Νίκης. Και ή 'Ελλάς ευγνώμων έκκλινε εύλαβικά τó γόνυ στον θεόσταλτο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΚΟΥΡΝΟΥΤΟΣ